

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/95/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6108011038
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6108011038.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci obžalovaných X. I. a Q. S. I., stíhaných pre trestný čin nedovolené výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov, podľa § 298 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. a iné, konajúc o odvolaní krajského prokurátora a obžalovaných voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/116/2008 z 05.03.2014, takto

r o z h o d o l i :

I./ Podľa § 321 ods. 1 písm.d/ , ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5T 116/2008 zo dňa 05.03.2014 vo výroku o vine a treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodujúc sám

o d s u d z u j e

obž. X. I., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., ulica
Q. T. č.X, občan B. W. a

obž. Q. S. I. , nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom X., ulica C. č.X, t.č. bytom R., A. út. XX, občan K. W.,

za skutok, ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe, že spoločne s E. J. (stíhaným v samostatnom konaní pod číslom PPZ-21/BOK-S-2008), K. S. J. (stíhaným v samostatnom konaní pod číslom PPZ-19/BOK-S-2008) a ďalšími nestotožnenými osobami, v presne nezistenom čase v priebehu druhej polovice roku 2007, rozdelili si medzi sebou úlohy a koordinujú svoj postup, naplánovali za účelom získania finančného prospechu predaj jadrového materiálu tak, že nestotožnené osoby ho zabezpečili z nezisteného zdroja a E. J. ho ako sprostredkovateľ od mesiaca august roku 2007 ponúkal na predaj v okrese Lučenec na území Slovenskej republiky. Aby preukázal existenciu jadrového materiálu, zabezpečil od osôb, s ktorými sa podieľal na jeho predaji, fotografie zabaleného materiálu a dňa 6.10.2007 predložil vo Filakove policajtovi vykonávajúcemu operatívno-pátraciu činnosť, ktorý vystupoval ako záujemca o kúpu materiálu, vzorku 2,1 g jemného čierneho prášku s tým, že takejto látky je na predaj väčšie množstvo, pričom analýzou vykonanou v Kontrolnom chemickom laboratóriu civilnej ochrany Vzdelávacieho a technického ústavu civilnej ochrany Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Slovenskej Ľupči bolo zistené, že ide o prírodný urán v práškovej forme, v ktorom boli identifikované rádionuklidy uránu 235U a U s hodnotami aktivity 235U 1,32.104 Bq a 238U 2,31.108 Bq.

Následne potom, ako bol E. J. dňa 18.10.2007 zadržaný pre inú trestnú činnosť v Českej republike, obžalovaný S. C. v čase po 23.00 h dňa 08.11.2007 z miesta svojho trvalého bydliska v W. I., Ul. H. č. XXX/XX opakovane telefonoval s obžalovaným Q. S. I., aby potvrdil spoľahlivosť kupujúceho a dohodol osobné stretnutie kupujúceho a predávajúcich.

Po viacerých telefonátoch v priebehu mesiaca november roku 2007 ako aj po osobnom stretnutí K. S. J. a obžalovaných Q. S. I. a X. I. s D. X. v meste C. v Maďarskej republike, na ktorom mu ponúkli predaj 1 kg prírodného uránu v práškovej forme za cenu 1.300.000,-USD (amerických dolárov) vrátane dopravy na územie Slovenskej republiky, dňa 28.11.2007 v čase o 13.50 h prišli obžalovaní X. I. s Q. S. I. na územie Slovenskej republiky pri maďarsko - slovenskom hraničnom prechode Q. - N. v okrese T., kde boli počas realizácie obchodu zadržaní príslušníkmi Policajného zboru Slovenskej republiky s jadrovým materiálom vážiacim 481,4 g vo forme práškoveho prírodného uránu s hodnotami aktivity nameranými Kontrolným chemickým laboratóriom civilnej ochrany v Jasove pre ^{235}U 2.105 Bq a ^{238}U 5.109Bq, v ktorom úroveň obsahu rádionuklidov neumožňovala jeho vyňatie spod administratívnej kontroly podľa Prílohy č. 2 Nariadenia vlády č. 345/2006 Z.z. o základných bezpečnostných požiadavkách na ochranu zdravia pracovníkov a obyvateľov pred ionizujúcim žiarením, a ktorý v zmysle Zákona č. 541/2004 Z.z. o mierovom využívaní jadrovej energie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (atómový zákon), podlieha kontrole Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky,

čím spáchali obaja obžalovaní pokus zločinu nedovolennej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových agensov a toxínov podľa § 14 ods. 1 , § 298 ods. 1 , 2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.i/ Tr.zák.

podľa § 298 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 14 ods. 2 , § 36 písm.j, § 38 ods.2 , 3 Tr.zák. , § 39 ods. 2 písm.a/ ods. 3 písm.e/ Tr.zák. a § 46 Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne každý zvlášť.

Obaja obžalovaní sa podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. na výkon trestu odňatia slobody zaraďujú do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

II./ Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaných X. I. a Q. S. I. z a m i e t a .

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Banskej Bystrici svojím rozsudkom sp.zn. 5T/116/2008 z 05.03.2014 odsúdil obž. X. I. a Q. S. I. za pokus prečinu nedovolennej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov podľa § 14 ods. 1, § 298 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.i/ Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa mali dopustiť tak, že

spoločne s E. J. (stíhaným v samostatnom konaní pod číslom PPZ-21/BOK-S-2008), K. S. J. (stíhaným v samostatnom konaní pod číslom PPZ-19/BOK-S-2008) a ďalšími nestotožnenými osobami, v presne nezistenom čase v priebehu druhej polovice roku 2007, rozdelili si medzi sebou úlohy a koordinujú svoj postup, naplánovali za účelom získania finančného prospechu predaj jadrového materiálu tak, že nestotožnené osoby ho zabezpečili z nezisteného zdroja a E. J. ho ako sprostredkovateľ od mesiaca august roku 2007 ponúkal na predaj v okrese Lučenec na území Slovenskej republiky. Aby preukázal existenciu jadrového materiálu, zabezpečil od osôb, s ktorými sa podieľal na jeho predaji, fotografie zabaleného materiálu a dňa 6.10.2007 predložil vo Filákove policajtovi vykonávajúcemu operatívno-pátraciu činnosť, ktorý vystupoval ako záujemca o kúpu materiálu, vzorku 2,1 g jemného čierneho prášku s tým, že takejto látky je na predaj väčšie množstvo, pričom analýzou vykonanou v Kontrolnom chemickom laboratóriu civilnej ochrany Vzdelávacieho a technického ústavu civilnej ochrany Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Slovenskej Ľupči bolo zistené, že ide o prírodný urán v práškovej forme, v ktorom boli identifikované rádionuklidy uránu ^{235}U a ^{238}U s hodnotami aktivity ^{235}U 1,32.104 Bq a ^{238}U 2,31.108Bq.

Následne potom, ako bol E. J. dňa 18.10.2007 zadržaný pre inú trestnú činnosť v Českej republike, obžalovaný S. C. v čase po 23.00 h dňa 08.11.2007 z miesta svojho trvalého bydliska v W. I., Ul. H. č. XXX/XX opakovane telefonoval s obžalovaným Q. S. Szilágyim, aby potvrdil spoľahlivosť kupujúceho a dohodol osobné stretnutie kupujúceho a predávajúcich.

Po viacerých telefonátoch v priebehu mesiaca november roku 2007 ako aj po osobnom stretnutí K. S. J. a obžalovaných Q. S. I. a X. I. s D. X. v meste C. v Maďarskej republike, na ktorom mu ponúkli predaj 1 kg prírodného uránu v práškovej forme za cenu 1.300.000,-USD (amerických dolárov) vrátane dopravy na územie Slovenskej republiky, dňa 28.11.2007 v čase o 13.50 h prišli obžalovaní X. I. s Q. S. I. na územie Slovenskej republiky pri maďarsko - slovenskom hraničnom prechode Q. - N. v okrese T., kde boli počas realizácie obchodu zadržaní príslušníkmi Policajného zboru Slovenskej republiky s jadrovým materiálom vážiacim 481,4 g vo forme práškového prírodného uránu s hodnotami aktivity nameranými Kontrolným chemickým laboratóriom civilnej ochrany v Jasove pre z35U 2.105 Bq a z38U 5.109Bq, v ktorom úroveň obsahu rádionuklidov neumožňovala jeho vyňatie spod administratívnej kontroly podľa Prílohy č. 2 Nariadenia vlády č. 345/2006 Z.z. o základných bezpečnostných požiadavkách na ochranu zdravia pracovníkov a obyvateľov pred ionizujúcim žiarením, a ktorý v zmysle Zákona č. 541/2004 Z.z. o mierovom využívaní jadrovej energie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (atómový zákon), podlieha kontrole Úradu jadrového dozoru Slovenskej republiky,

Za toto konanie okresný súd odsúdil obžalovaných ta, že X. I. podľa § 298 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 14 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. e) Tr. zák. a § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu uložil aj trest prepadnutia veci - mobilný telefón zn., NOKIA 3310 (IMEI 350888/10/240746/1) so založenou SIM kartou "PANNON GSM" č. XXXX XXXX XXXX 6, SIM kartu " MTC" č. XXXXX XXXXX XXXXX XXX 6

Obž. Q. S. I. odsúdil podľa § 298 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 14 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. e) Tr. zák. a § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu uložil tiež aj trest prepadnutia veci - mobilný telefón zn., NOKIA 3200 (IMEI 352517/00/481247/2) so založenou SIM kartou "EKOTEC" č. XXXX XXXX XXXX X 5, SIM kartu " vodafone" č. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SIM kartu " life č. XXXX XXXX XXXX X.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ako osoby na to oprávnené podali odvolanie jednak obaja obžalovaní, ako aj Krajský prokurátor v Banskej Bystrici.

V písomných dôvodoch odvolania krajský prokurátor uviedol, že s napadnutým rozsudkom sa nemôže stotožniť. Napáda ho v neprospech obidvoch obžalovaných. Výroky o vine a treste a absenciu výroku o ochrannom opatrení považuje za nesprávne najmä z dôvodu, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, že dostatočne dôsledne nevykonal hodnotenie dôkazov a postupoval v rozpore s ust. § 298 ods. 4 písm.b/ Tr.zák. a to vo vzťahu k neuznaniu spáchania predmetného skutku v úmysle získania prospechu veľkého rozsahu. Prokurátor má za to, že vyvedenie nenaplnenia znaku § 298 ods. 4 písm.b/ Tr.zák. z hodnoty jadrového materiálu je chybným výkladom uvedeného ustanovenia. Podľa prokurátora suma 1 300 000,- USD, ktorú za ponúkaný materiál a jeho dovoz na dohodnuté miesto požadovali obžalovaní predstavuje po prepočítaní na slovenské koruny aktuálnym kurzom k 28.11.2007 čiastku 29 333 200,-Sk a po prepočítaní na Eurá je to 973 683,86 €. Nakoľko ide o konanie viacerých osôb naplňujúcich podľa obžaloby znaky organizovanej skupiny, je potrebné posudzovať aj následok, ku ktorému ich spoločné konanie smerovalo. Teda získanie prospechu rovnako vo vzťahu ku všetkým osobám. Súd nedospel podľa názoru prokurátora po vyhodnotení dôkazov k inému záveru ako obžaloba, teda že konanie obžalovaných spolu s ďalšími osobami smerovalo k získaniu finančného prospechu. Na podporu svojich záverov prokurátor ďalej uvádza, že pokiaľ na Slovensku neexistuje relevantná judikatúra k tejto skutočnosti, existuje rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý posudzoval obdobný prípad a závery tohto rozhodnutia možno vzťahovať aj na konanie obžalovaných I. a I.. išlo o rozsudok NS ČR sp.zn. 8Tdo/1298/2005 zo 14.12.2005.

V ďalšej časti prokurátor konštatuje, že je pravdou, ako to uvádza aj prvostupňový súd, že predmetom dovolacieho konania na najvyššom súde nebolo posudzovanie kvalifikovanej skutkovej podstaty predmetného trestného činu podľa § 298 ods. 4 písm.b/ Tr.zák., avšak v tomto čase ešte neexistovalo právoplatné rozhodnutie o tom, že aj E. J. bol odsúdený za rovnaký skutok. Odhliadnúc od vyššie uvedených námietok k právnej kvalifikácii skutku, prokurátor poukazuje na skutočnosť, že ak súd nevidel v konaní obžalovaných aj naplnenie znaky podľa § 298 ods. 4 písm.b/ Tr.zák., ostatné znaky skutkovej podstaty zločinu nedovolennej výroby a držania jadrových materiálov podľa § 298 ods., 1, 2 písm.a/ Tr.zák.

boli dokonané a teda mal byť predmetný skutok takto kvalifikovaný a údaje uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú potom nesprávne v rozpore s vykonanými dôkazmi.

Ďalej krajský prokurátor vyhlásil, že napadnutý rozsudok trpí aj ďalšími vadami, keď vo výroku sa právne uvádza, že sa jedná o pokus prečinu nedovolennej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov podľa § 14 ods. 1, § 298 ods. 2 písm.a/ Tr.zák., hoci s poukazom na trestnú sadzbu podľa § 298 ods. 2 Tr.zák. sa jedná o zločin a vo výroku rozsudku potom nie je správne označený skutok, keďže je vynechané aj ust. § 298 ods. 1 Tr.zák. v právnej vete, čo predstavuje porušenie ustanovení o obsahu rozsudku podľa § 163 ods. 1 písm.c/ ods. 3 Tr.por. a nejedná sa iba o písársku chybu, keďže rozsudok tak, ako je napísaný, bol v rovnakom znení aj vyhlásený, o čom svedčí aj zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa 5.3.2014.

Preto potom aj vzhľadom k vyššie uvedeným okolnostiam je uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nezákonné, nakoľko v dôsledku dokonaného trestného činu nie je možné využiť zmierňujúce ustanovenie § 39 ods. 2 písm.a/ Tr.zák.

Taktiež prokurátor uvádza, že neuloženie trestu vyhostenia obdivom obžalovaným nie je náležitým záverom ohľadne obsahu zákonného ustanovenia, ktoré je uvedené v § 65 ods. 1 Tr.zák. a je priliehavé práve u takýchto druhov trestnej činnosti, ktoré sú ohrozovacie a ktoré môžu mať negatívne dôsledky na bezpečnosť osôb na území SR.

Preto navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil tak, ako to uviedol vo svojom odvolaní a vo veci rozhodol sám.
Napadnutý rozsudok odvolaním napadli tak, ako to bolo vyššie uvedené, aj obaja obžalovaní.

Obž. X. I. podal cestou svojho obhajcu odvolanie voči rozsudku bez toho, aby bližšie dôvody svojho odvolania rozviedol, len dodal, že tak urobí ihneď po doručení prvostupňového rozsudku. Nestalo sa však tak.

Obž. Q. S. I. cestou svojho obhajcu podal odvolanie voči napadnutému rozsudku s tým, že sa necíti byť vinným zo žalovanej trestnej činnosti, podľa jeho názoru agent vyvolal u všetkých obžalovaných presvedčenie a vôľu spáchať trestný čin, takáto provokácia k trestnému činu bola nežiadúca a neprípustná, bez takéhoto aktívneho prístupu orgánov činných v trestnom konaní by nebolo došlo k spáchaniu skutku, na základe takéhoto neprípustného a nezákonného konania došlo k priamemu zasiahnutiu do skutkového deja a navodeniu všetkých podmienok pre spáchania trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že celkový skutkový dej bol vykonštruovaný a zinscenovaný chráneným svedkom a orgánmi polície, nebol zabezpečený zákonným spôsobom ani jeden dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania trestnej činnosti a preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a on bol spod obžaloby oslobodený.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora krajskej prokuratúry je dôvodné, ale len pokiaľ ide o pochybenia prvostupňového súdu ohľadne vyhotovenia rozsudku, pokiaľ ide o odvolania procesných strán dotýkajúcich sa viny a trestu, tieto považoval odvolací súd za nedôvodné.

Po preskúmaní predloženého trestného spisu a napadnutého rozsudku musí krajský súd konštatovať, že v uvedenej trestnej veci už bolo v predchádzajúcom období konané. Pôvodne boli obaja obžalovaní uznaní vinnými rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5T/116/2008 z 25.05.2009 za uvedenú trestnú činnosť, ktorý rozsudok však bol rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 2To/164/09 dňa 30.07.2009 zrušený a krajský súd vo veci rozhodol sám tak, že vo vzťahu k vine obžalovaných túto ponechal v platnosti tak, ako rozhodol pôvodne prvostupňový súd, len pokiaľ ide o výrok o uložených trestoch, tak odsúdil obidvoch obžalovaných na nepodmienečné tresty odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov každého zvlášť, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku podal dovolanie krajský prokurátor na Najvyšší súd SR, kde NS SR svojím rozsudkom sp.zn. 1Tdo/5/2010 zo dňa 17.10.2012 rozhodol, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.júla 2009, sp.zn. 2To/164/2009 a konaním, ktoré mu predchádzalo vo vzťahu k obž. X. I. a Q. S. I. bol porušený zákon a preto bol napadnutý rozsudok zrušený a podľa § 388

ods. 1 Tr.por. bolo rozhodnuté, že sa prikazuje Okresnému súdu Banská Bystrica, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V písomných dôvodoch tohto rozsudku NS SR sa uvádza, že ani najvyšší súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obvinení konali ako súčasť organizovanej skupiny a ich konanie tak, ako to ustálil prvostupňový a aj odvolací súd vo svojich rozhodnutiach sp.zn. 5T/116/2008 z 22.5.2009, resp. 2To/164/2009 z 30.7.2009 naplnilo pojmové znaky pokusu trestného činu nedovolenej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov podľa § 14 ods. 1, § 298 ods. 1, 2 písm.a/, § 138 písm.i/ a § 129 ods. 2 Tr.zák.

V ďalšej časti NS SR podrobne rozobral v tomto rozsudku, z akých dôvodov k takémuto záveru dospel a preto aj v konečnom dôsledku v závere svojho rozhodnutia uviedol, že konštatoval naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm.i/ Tr.por. a vyslovil porušenie zákona v prospech obžalovaných v ust. § 298 ods. 2 písm.a/ Tr.zák.

V intenciách tohto rozsudku NS SR potom vo veci opätovne konal Okresný súd Banská Bystrica, kde si vyžiadal stanovisko obžalovaných, keďže títo sa v súčasnosti obidvaja zdržiavajú v mieste svojho trvalého bydliska a to X. I. na B. a Q. S. I. v K. a títo súhlasili s vykonaním hlavného pojednávania v ich neprítomnosti, kde potom aj dňa 5.3.2014 súd vo veci vydal rozsudok, následne tento rozsudok nechal preložiť a zaslal ho procesným stranám. Obaja obžalovaní mali obhajcov, ktorí v ich mene potom vystupovali na hlavnom pojednávaní a aj za obžalovaných podali odvolania, dôvody týchto odvolaní boli vyššie citované.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom, keďže boli splnené podmienky pre odvolacie konanie, zaslal predvolanie jednak prokurátorovi, ako aj obžalovaným s prekladom a ich obhajcom so žiadosťou, aby sa dostavili na odvolacie konanie na krajský súd dňa 27.11.2014, prípadne aby súd oznámili, či sa tohto práva zúčastniť sa verejného zasadnutia vzdávajú.

Obaja obžalovaní prevzali predvolania, avšak iba obž. X. I. súdu oznámil, že súhlasí, aby sa vykonalo verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti. Obž. Q. S. I. súdu neoznámil žiadnu skutočnosť, ani sa sám na verejné zasadnutie nedostavil, prítomný bol len jeho obhajca, ktorý uviedol, že sa s ním nevedel spojiť.

Z uvedeného dôvodu preto krajský súd určil nový termín verejného zasadnutia a to dňa 15.1.2015, na ktoré opätovne predvolal obidvoch obžalovaných, ostatné procesné strany termín VZ vzali na vedomie. Na tento termín prevzal predvolanie len obž. I., pričom dňa 15.1.2015 na pojednávaní jeho obhajca uviedol, že obžalovaný súhlasí s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obž. Q. S. I. neprevzal predvolanie, pričom z poštovej doručky, ktorá sa súdu vrátila je zrejmé, že maďarská pošta na nej vyznačila skutočnosť, že tento odmietol zásielku prevziať v mieste trvalého bydliska.

Preto dňa 15.1.2015 na verejnom zasadnutí krajský prokurátor navrhol, aby vo vzťahu k obž. X. I. bolo vykonané verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, keďže tento takéto vyjadrenie on urobil a pokiaľ ide o účasť obž. Q. S. I., tu nechal ďalší postup na zváženie súdu.

Predseda senátu potom konštatoval v súvislosti s týmto obžalovaným, že obžalovaný vedel, aké trestné stíhanie sa voči nemu vedie, vedel, že predvolanie, ktoré mu bolo zasielané, je podanie krajského súdu, bol si vedomý toho, že v tejto zásielke, ktorú sám dobrovoľne odmietol prevziať, môže byť určený termín VZ, keďže predchádzajúce predvolanie na VZ prevzal a preto predseda senátu toto konanie obžalovaného I. vyhodnotil ako konanie obžalovaného, ktorý sa vyhýba trestnému konaniu tým, že sa skrýva. Za týchto okolností potom konštatoval, že obžalovaný sa úmyselne vyhýba trestnému konaniu tým, že sa skrýva a na základe následného uznesenia rozhodol, že voči obžalovanému Q. S. I. sa bude konať ako voči ušlému v zmysle § 358 a nasl. Tr.por. s tým, že na verejnom zasadnutí bol prítomný aj obhajca tohto obžalovaného, ktorý toto uznesenie vzal na vedomie.

Z uvedených dôvodov potom vykonal krajský súd dňa 15.1.2015 verejné zasadnutie v neprítomnosti obidvoch obžalovaných, kde voči obž. I. konal ako voči neprítomnému, ktorý sa dobrovoľne vzdal tohto práva zúčastniť sa verejného zasadnutia a vo vzťahu k obž. I. konal ako voči ušlému, keďže na takéto konanie boli splnené všetky podmienky a obžalovaný mal aj obhajcu, ktorý bol na verejnom zasadnutí osobne prítomný.

V následných záverečných návrhoch potom krajský prokurátor uviedol, že sa pridriava všetkých písomných dôvodov svojho odvolania, podľa jeho názoru právna kvalifikácia konania obžalovaných nebola správna, navyac rozsudok trpí aj inými formálnymi vadami a preto sa domáhal, aby vo veci krajský súd rozhodol sám a zmenil napadnutý rozsudok s tým, ako to on v písomných dôvodoch odvolania napísal.

Obhajca S.. W. za obž. I. uviedol, že keď podával odvolanie, ešte sa nevedel s klientom spojiť, jeho klient je však zásadne s rozsudkom spokojný, ale odvolanie brať nebudú späť, ale domáhajú sa , aby bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené.

Obhajca S.. N. za obž. I. uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s písomnými dôvodmi svojho odvolania, poukázal na to, že celá trestná činnosť bola vyprovokovaná zo strany agenta, vykonané dôkazy považoval za nezákonné a navrhol, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Krajský súd potom po vykonaní tohto verejného zasadnutia musel konštatovať, že dôvody odvolania krajského prokurátora sú pravdivé, ale len pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu a správne označenie konania obžalovaných. Pokiaľ ide o námietku krajského prokurátora ohľadne právnej kvalifikácie konania obžalovaných aj podľa § 298 ods. 4 Tr.zák., ani odvolací súd sa s takouto argumentáciou krajského prokurátora nestotožnil, navyac poukázal na už vyššie citované rozhodnutie NS SR, ktorý svojím rozsudkom v dovolacom konaní konštatoval, že správna kvalifikácia konania obžalovaných má byť len podľa § 298 ods. 2 písm.a/ Tr.zák.

Za týchto okolností potom krajský súd v tomto smere nemohol dať krajskému prokurátorovi za pravdu.

V tomto smere ani odvolania obidvoch obžalovaných nepovažoval odvolací súd za správne a dôvodné, ich argumentáciu neuznal, navyac v prípade obžalovaného I. sa nestotožnil s tvrdením obhajoby, že dôkazy boli vykonané nezákonné, je evidentné a aj sám dovolací súd vo svojom rozsudku konštatoval, že uznanie obžalovaných vinnými z trestnej činnosti bolo správne a zákonné a preto ani krajský súd v tomto smere žiadne zmeny v rozsudku nevykonával.

Krajský súd len musel napraviť pochybenia okresného súdu v označení konania obžalovaných a v správnom číselnom označení konania obžalovaných ako zločinu nedovolenej výroby a držania jadrových materiálov, rádioaktívnych látok, vysoko rizikových chemických látok a vysoko rizikových biologických agensov a toxínov a nie len ako prečin, ako to konštatoval prvostupňový súd a aj správne označil tento zločin podľa § 298 ods. 1, 2 písm.a/ Tr.zák. tak, ako je to aj zrejme z ust. § 298 Tr.zák. uvedených v Tr.zákone.

Uložené tresty potom považoval krajský súd za správne a zákonne, správne okresný súd postupoval aj podľa ust. § 39 ods. 2 písm.a/, ods. 3 písm.e/ Tr.zák., keďže sa jednalo len o pokus trestného činu a obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne s ich zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia , teda tak , ako v pôvodnom rozsudku.

Pokiaľ ide o návrh krajského prokurátora na uloženie trestu vyhostenia obom obžalovaným, toto vzhľadom na odstup času od skutku už krajský súd nepovažoval za dôvodné a preto sa s týmto návrhom krajského prokurátora nestotožnil.

V ostatných výrokoch potom krajský súd napadnutý rozsudok nezmenil, pričom odvolania oboch obžalovaných musel postupom podľa § 319 Tr.por. zamietnuť a pokiaľ ide o odvolanie krajského prokurátora , tomuto vyhovel len v tom rozsahu , ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to vyššie uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.